

Tek Adam egemenliğini nasıl sürdürüyor?

30Erdoğan'ın zorlu dönemlerden bir şekilde paçayı sıyırma gibi bir özelliğinin olduğunu yaşayarak gördük. Ancak bunun neyin pahasına olduğunu unutmamalıyız.

Tek adam rejimi deyip duruyoruz. Bu tek adamlığı yalnızca bir kişi değil bir rejim olarak incelememiz gerekiyor. Tek adam rejimi gücünü Erdoğan'ın kişiliğinden değil, ittifaklarından alıyor. Erdoğan'ın gücü her dediğini yaptırabilmekten değil, Gezi'den beri karşılaştığı her güçlük karşısında bir ittifaktan destek alabilmesinden geliyor. Bugün MHP'nin ve eski rejim aygıtlarının içerisindeki ulusalcıların desteği tek adamlığın ayakta kalabilmesini sağlayan temel etmenlerdir.

Erdoğan 2017 referandumunu MHP olmasaydı kazanamazdı. Generallerin desteği olmadan Afrin operasyonuna girişemezdi. Mehmet Altan ve Şahin Alpay'ın serbest bırakılması yönündeki AYM kararında Erdoğan'ın çizgisini güden azınlıktaki Anayasa Mahkemesi üyelerinden biri Gül döneminde atanmış, üçü Erdoğan

döneminde atanmış, ikisi ise Sezer döneminde atanmış kişilerden oluşuyor. (S. Özgüldür ve O. Paksüt, Sezer döneminden kalan son AYM üyeleri ve Erdoğan'ın arkasındalar!) Demek ki Erdoğan'ın sözcülüğünü yapanlar Erdoğancılardan değil son derecede farklı kesimlerden oluşuyor. Bu da Erdoğan'ın gücü olmaktan çok güçsüzlüğünü ifade ediyor.

Erdoğan kimi badireleri atlatmayı başardı, ama "tek başına" bir tek adam olarak değil, desteklerle. Geçtiirdiği her bela Tek Adam yönetiminin aslına bakarsak zayıflamasına yol açıyor.

Erdoğan çözümü

Çok değil yalnızca bir hafta öncesinde neleri tartıştığımıza bakalım: Zarrab davası, Batı ile ilişkiler, AYM'nin iki gazeteci için tutuksuz yargılanma kararı, ekonomik kriz emareleri ve erken seçim ihtimalleri.

Bir hafta öncesine kadar tartışılan hemen her şey Saray'ın nasıl sıkıştığını işaret ediyordu. Öyle ki CHP'nin genel başkanına, "Sen benim ayarımda değilsin, seni muhatap almıyorum" diyen Erdoğan birdenbire CHP İstanbul İl Başkanlığına seçilen Kaftancıoğlu'na seslenmek zorunda kalmıştı. Şimdi Afrin operasyonunun başlaması ile birlikte burjuva muhalefetin geniş bir kesimi Erdoğan'a desteğini sunmuş olsa da az önce saydığımız sorunların tamamı sorun olmayı sürdürüyor.

Afrin operasyonu Saray'a yarar mı?

Erdoğan'ın sorunları ortaya koyma biçimi sorunu bir kenara koymaktan öteye geçmiyor. Erdoğan'ın yeni Bonapartist gericilik diye adlandırdığımız rejimi, Erdoğan yöntemi ile atlattığı her badirenin ardından aslında daha da güçsüzleşiyor.

Afrin operasyonu burjuva muhalefetin yanı sıra halk içerisinde de -şimdilik- azımsanmayacak bir desteğe sahip. Operasyon insanların ölmesini engellemek, "terörü" bitirmek, güçlü bir

ülke kurup işçiyi emekçiyi daha iyi bir hayatta yaşatmak için yapılmıyor. Operasyon yalnızca Saray'ın bekası için gerçekleştiriliyor.

Saray bir yandan Suriye'de iflas eden dış politikasını telafi etmek, bir yandan da ülke içerisinde azalan meşruiyetini geri kazanmak için Afrin operasyonuna girişti. Erdoğan genel seçimler, yerel seçimler ve hatta cumhurbaşkanlığı seçimlerinin çantada keklik olmadığını görmüş durumda. Hem de MHP'nin koşulsuz desteğine rağmen. İşte bu yüzden böyle bir operasyona ihtiyacı var. Zaman aleyhine işliyor. Ancak bu operasyonu yaparken korktuğu orduyu ve generalleri güçlendirmek zorunda kalıyor. Emperyalizme henüz vakıf olmadığımız tavizler vererek dış politikada ödeyeceği diyeti arttırıyor. Yani kendi gücünü azaltarak geçici bir destek topluyor.

Ne yapmalı?

Bugün her şeyin bittiğinden, yenilgiden, daha kötü şeylerin olacağından bahseden karamsarlık sevicilerinden sakınelım. Çünkü bugünün karamsarları gerçekleri değil, kendilerini çok sevdiklerinden ötürü karamsardırlar. Çünkü eğer karamsarlığa Türkiye işçi sınıfını ikna edebilirlerse bir şey yapmalarına gerek kalmayacak. Evlerine geçip rahatça oturabilirler.

Gerçek tam ters yöndedir. Saray yönetimi aldığı aldatıcı desteğe rağmen güçlü değil, güçsüzdür. Saray güçlenmiyor, güç kaybediyor. Biat edenleri artmıyor. Saray olmayacak sektörlere güç vermek durumunda kalıyor. Tahribatı gücünden değil, güçsüzlüğünden kaynaklanıyor.

Erdoğan'ın kitle desteğinin azalmasından ötürü erken seçimlere hazırlandığı konuşuluyor. 2019'a kadar beklerse krizin de etkisi ile seçim bazında aldığı desteği iyiden iyiye yitirmenin arifesinde olduğunu hissetmiş olabilir. Desteğini tamamen yitirmeden acil bir seçimi muhalefet için olabilecek en kötü koşulları kollayarak yapması olasılık dahilinde.

Bir erken seçim sürecinde yahut 2019'a kadar savaşın, OHAL'in vb. nimetlerinden sonuna kadar faydalanacaklar. Ancak bizim tüm işçi sınıfına Erdoğan sisteminin işçi ve emekçilere hiçbir şey katmadığını, tersine bizden aldığını anlatmamız gerekiyor. Kimi patronlar mevcut anayasa ve OHAL'den hoşlanmasalar da, Erdoğan yönetimi bu uygulamalar ve yasaların işçi düşmanı olduğunu ispatlayarak patronlardan ve emperyalizmden destek alabiliyor.

Böyle bir sistemde de iyi yaşayamayız. OHAL'in derhal sonlanmasını, yoksulluğun önlenmesini, emperyalizme bağımlılığın sonlandırılmasını ve temel demokratik haklarımızın güvence altına alınmasını sağlayacak bir anayasanın hazırlanması için bir Kurucu Meclisin gerekli olduğunu işçi ve emekçi kitlelere anlatmalı ve bulunduğumuz her alanda temas ettiğimiz muhalefetin her kesimine böylesi bir kurucu meclis teklifinde bulunmalıyız.